

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.126/2025/6.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a dr.Finna Csaba ügyvéd (Cím7) által képviselt **Felperes1** (felperes címe) **felperesnek**, dr. Világi Balázs ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **Alperes1** (Cím1) **alperes** ellen kártérítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 33.M.70.005/2025/12. számú ítélete ellen a felperes 14. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 89.237 (nyolcvankilencezer-kétszázharminchét) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperesi cég 2023. május 18-án a cég 1 Kft-vel vállalkozási szerződést kötött fűtés, hűtés, szellőztetés, szaniter- és további épületgépészeti munkálatokra cím9 szám alatt található építési projektekre. A vállalkozási szerződés szerint a kivitelezés kezdete: 2023. május 23. napja, a befejezés határideje: 2023. július 25. napja volt.

[2] Az alperes munkaszerződés megkötése nélkül 2023. május 23. napjától állt munkaviszonyban a felperessel csőhálózat szerelő munkakörben, órábère bruttó 16,5 EUR volt.

[3] Az alperes a város neve építési területen a fiával, tanú 2 vel dolgozott párban, rajtuk kívül a felperes alkalmazásában tanúl és név 3 dolgozott a munkaterületen. A közvetlen felettesük egy szerb építésvezető volt, ő adta ki a napi feladatot az alperesnek és munkatársainak, ő adta ki az anyagokat, és a munkájukat is ő ellenőrizte.

[4] Az első pár nap a felperes négy munkavállalója a csövek bilincsezését végezte, majd a szerb építésvezető tanult és név 3et takarítási munkára irányította, mert kifogás merült fel a szakmai munkájukkal kapcsolatban.

[5] A felperes 2023. június 10-án indokolás nélkül megszüntette az alperes munkaviszonyát.

[6] A cég 1 Kft. 2023. június 23-án. az alábbi e-mailt küldte a felperes részére:

„Ezen a héten megkezdtek a HLS-szerelők által telepített csövek nyomáspróbáját. A munka függőleges vonalakon (akna) történt. Az építkezés B1 és B2 kereteken, nevezetesen a lefolyó – SML csöveken történt. A nyomáspróbákat nem tudták elvégezni, mert a vezetékek olyan rosszul voltak beépítve, hogy az összes befecskendezett levegő távozott. A munka rendkívül gondatlan és szakszerűtlen volt. Mindent újra le kell zárni.

Szerelői a C1 tengely beszereléskor minden képességüket bizonyították. SML csövek és Inox csövek. SML, mint a B keretben. A rozsdamentes acélcsövek összes szerelvénye (könyökök, T-elem stb.) szénacélból van (a képek mellékelve). Természetesen nincs szükségünk ilyen szerelőkire. Ma elkezdtek ennek a hanyag munkának a javítását. Ha végeztünk, értesíteni fogjuk, mennyi időt töltöttünk vele.

Ön elvárja tőlünk, hogy teljesítsük együttműködési megállapodásainkat, és mi is ezt várjuk Öntől. Megállapodásunkat betartottuk, a megbeszéléteket teljesítettük.

Arra számítottunk, hogy 2023.06.26-án hozzáértő és felelős szerelőket küldjenek, kik nem okoznak ilyen problémákat.”

[7] A cég 1 Kft 2023. június 27-én. az alábbi e-mailt küldte a felperes részére:

„Kérik, hogy az embereket hozzuk el az építkezésről.

Előzetesen menjenek oda a vezetőjükhöz, hogy mutassák meg a felperes neve hogy mi mindent javítottak ki vagy terveznek kijavítani.

Jó lenne, ha erről képeket és feljegyzéseket is csinálnának, hogy amikor erről érkezik majd valami akkor legyen mivel összehasonlítani.”

[8] A cég 1 Kft. részéről tanú 2023. július 6-án az alábbi e-mailt küldte a felperes részére:

„Szeretném Önt tájékoztatni a következő információkról a cím 9 alatti építkezéssel kapcsolatos levonásokról.

Nem munkaóra elszámolást kaptunk, hanem teljesítési igazolást.

3040,2 EUR került levonásra, ami 112,6 órának felel meg.

A levonás alapja:

1. név 4 munkája nagyon kevés volt.

2. név 3 úr és tanú 1 úr teljesítménye nem volt elegendő.

3. A hibák kijavítása a nem megfelelően összeszerelt és nem megfelelő anyagokkal összeszerelt dolgoknál.

A problémák a következők voltak:

Megkezdődtek a nyomáspróbák az Ön épületgépészeti szerelői által beszerelt csöveken. A munkát függőleges vezetékeken (akna) végezték. A szerelést a B1 és B2 állványon, mégpedig a lefolyó – SML csöveken végezték. A nyomáspróbákat nem lehetett elvégezni, mert a csövek olyan rosszul voltak összeszerelve, hogy az összes befecskendezett levegő elszivárgott. A munkát rendkívül gondatlanul és szakszerűtlenül végezték el. Mindent újra kell tömíteni.

Az Ön szerelői a C1 akna szerelésénél mindenféle minőséget használtak. SML-csövek és Inox-csövek. SML mint B állványnál. Minden szerelvény (könyök, T-idom stb.) az Inos-csöveknél szénacélból van.”

[9] A cég 1 Kft. 2023. július 13-án 3.040,2 EUR levonásáról helyesbítő számlát állított ki a felperes részére a 2023. május 18-án kelt szerződés alapján „csőhálózat szerelés város neve” megjegyzéssel.

Kereset

[10] A felperes keresetében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 179. § (1)-(3) bekezdése alapján kártérítés címén 1.115.467 forint és ezután 2023. június 12. napjától késedelmi kamat kifizetésére kérte az alperest kötelezni, valamint a polgári perendtartásról szóló 2016.évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 80-81. § alapján 33.242 forint fizetési meghagyásos eljárás díja, a nemperes eljárásban felszámított 50.000 forint ügyvédi munkadíj és a lerótt 33.242 forint eljárási illeték megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

[11] Az alperes kártérítési felelőssége körében arra hivatkozott, hogy az okozott kár a fenti munkaterületen végzett munka kapcsán keletkezett, ahol az alperes, mint kijelölt munkavezető köteles volt a csőszerelési, csőhálózat kiépítési feladatokat végrehajtani, egyidejűleg ő utasította tanúl csőszerelő munkavállalót. Előadta, hogy külön kioktatásra nem volt szükség, mert a részükre átadott tervrajzon feltüntetésre kerültek a szakmai követelmények, a rendszer kiépítéséhez szükséges minőségű és típusú anyagokat biztosították a részükre. Az alperes és tanúl által összeszerelt vezetékrendszernek át kellett volna mennie a nyomáspróbán, de ennek nem felelt meg, ugyanis silány minőségű, nem megfelelő anyagú alkatrészek lettek beszerelve. Álláspontja szerint az alperes az Mt. 179. § (1) bekezdés alapján a teljes kárért felel, mivel a kárt szándékos vagy súlyos gondatlan magatartásával, mulasztásával okozta: a rossz minőségű, nem megfelelő anyagok beépítésével kárt okozott a felperesi cégnek, ugyanis a német megrendelő ellenőrzése alapján a hibás munkákat ki kellett javítani, ennek következtében a felperes által vállalkozási díjról kiállított számlát 3.040 euro szavatossági jogból eredő levonással kellett helyesbíten.

[12] Előadta, hogy 2023. június 23. napján a cég 1 Kft, mint közvetítő partner a felperesnek írt e-mail üzenetben jelezte, hogy a német megrendelő helyszíni ellenőrzése alapján a munkaterületen elvégzett munka hibás volt, a felperes által kiküldött szakemberek hanyag munkát végeztek, amelynek következtében a partner cég a vállalkozási díjból 3.040 euro összegű levonást eszközölt és kérte arról helyesbítő számla kiállítását. Figyelemmel az alperes és társa súlyos gondatlansággal megvalósított károkozására, a partner cég a következő megrendelést törölte, melynek következtében a felperes további 3.000 euró értékű munkától, vállalkozási díjtól esett el.

[13] Az Mt. 6. § (1) bekezdésére utalással arra hivatkozott, hogy az alperes a hibás munkavégzést, a helyi megrendelő által feltárt problémákat nem jelezte a felperesi cégnek, a munkáltatói jogkör gyakorlójával nem működött együtt, a felperes ügyvezetője a közvetítő partner és a megrendelő jelzése alapján tudta meg a hibás szerelési munkát, így az alperes megsértette az Mt. 6. § (2) és (4) bekezdésében foglalt alapelveket is.

[14] Megsértette továbbá az Mt. 52. § (1) bekezdésében foglalt előírást is, mivel az alperesnek a munkavégzési helyén rendelkezésre állt a csővezeték rendszer teljes tervrajza, amely alapján megfelelő szakmai gondossággal kellett volna kiépíteni a vezetékrendszert a helyi munkavezető utasításai szerint.

Ellenkérelem

[15] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte arra hivatkozással, hogy a munkaviszonyból származó kötelezettségét nem szegte meg, hanem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben elvárható. Vitatta a kár bekövetkezését, annak mértékét, valamint azt is, hogy okozati összefüggés lenne az alperesnek tulajdonított kötelezettségszegés és a kár felmerülése között. Ellenkérelmében előadta, hogy az alperes nem végzett hibásan munkát, nem volt tudomása arról, hogy a kollégái munkavégzése hibás lett volna, ebből következően nem volt tudomása a helyi megrendelő által feltárt problémákról és nem volt elvárható az sem, hogy ezt bárkinek jelezze. Vitatta, hogy munkaköri kötelezettsége lett volna a kollégái munkavégzését és minőségét ellenőrizni és arról jelenteni a munkáltatónak, mert nem volt munkavezető, nem vállalta el ezt a pozíciót, továbbá a felperes nem biztosított ennek megfelelő munkabért a részére. Érvelése szerint a felperes is azt állította, hogy az alperesnek a helyi munkavezetői utasítások szerint kellett volna eljárnia, ezzel elismerte, hogy nem az alperes volt a helyi munkavezető.

[16] Előadta, hogy az alperes már 2023. május 23. napján munkát végzett tanúral egy munkaterületen város neve, de nem végeztek közös munkát, mivel tanú név 3 munkavállalóval együtt dolgozott, míg az alperes a fiával, tanú 2 vel. Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperes a munkáltató és a helyi megrendelő utasításai alapján végezte a munkafeladatát, tanúlt semmilyen formában, semmire nem utasíthatta. Arra is hivatkozott, hogy csőszerelő, csőhálózat kiépítő munkát az alperes nem végzett, csak előkészítő munkálatokat, mint bilincsezést, anyagfelhordást, valamint arra is hivatkozott, hogy a keresetlevélben felsorolt gépek a csőhálózatszerelői munkához nem szükségesek és arra alkalmatlanok.

[17] Álláspontja szerint a cég 1 Kft. 2023. június 23-i e-mailje a felperes állításainak bizonyítására alkalmatlan, mivel azon nem szerepel a munkavégzés helye, időpontja, az érintett munkavállalók neve, kötelezettségszegésük, az általuk okozott kár és annak mértéke. A 2023. július 06-án kelt e-maillal kapcsolatban pedig arra hivatkozott, hogy abban az alperesről egy szó sem esik. Arra is hivatkozott, hogy az alperes semmilyen tervrajzot nem kapott, és bár a felperes a munkavégzés állítólagos sikertelenségét a silány minőségű, nem megfelelő alkatrészeknek tulajdonítja, azokat tényszerűen az cég 2 nevű cég biztosította, a beépített anyagok beszerzése nem az alperes feladata volt. Álláspontja szerint nem is életszerű, hogy a német nyelvet nem ismerő, helyismerettel nem rendelkező munkásokra bízzák a beépítendő anyagok beszerzését. Alperes arra is hivatkozott, hogy a felperes a cég 1 Kft. közvetítésével kapta az cég 2-től a munkát, amely társaságnál jórészt cseh és szlovák munkavállalók dolgoztak, akik nem viszonyultak barátságosan alperes roma származású kollégáihoz, sokszor megalázó módon bántak, kommunikáltak velük. Előadta, hogy ezen bánásmód okán kellett segédmunkát végezniük, holott ténylegesen csőszerelőnek mentek, valamint az ebből eredő konfliktus vezetett végül oda, hogy az alperes és társai munkavégzése a munkaterületen nem folytatódhatott. Vitatta, hogy a törölt megrendelés bármilyen ok-okozati összefüggésben állna az alperes munkavégzésével, mivel az alperes megfelelő szakmai gondossággal járt el a bilincsezés és anyagfelhordás során.

Az elsőfokú bíróság határozata

[18] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 300.000 forint perköltséget, az állam javára 3.399 forint tanudíjat, továbbá az államnak 66.928 forint illetéket.

[19] A bíróság hivatkozott az Európai Parlament és a Tanács a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló 593/2008/EK rendeletnek (a továbbiakban: Róma I. rendelet) a jogválasztás szabadságáról szóló 3. cikk (1) bekezdésére, mely szerint a szerződésre a felek által választott jog az irányadó. A jogválasztásnak kifejezettnak kell lennie vagy annak a szerződés rendelkezéseiből vagy az eset körülményeiből kellő bizonyossággal megállapíthatónak kell lennie.

[20] Az Mt. 6. § (1) bekezdése szerint a munkaszerződés teljesítése során – kivéve, ha törvény eltérő követelményt ír elő – úgy kell eljárni, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat. A másik fél felróható magatartására hivatkozhat az is, aki maga felróhatóan járt el. A (2) bekezdés szerint a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kell eljárni, továbbá kölcsönösen együtt kell működni, és nem lehet olyan magatartást tanúsítani, amely a másik fél jogát, jogos érdekét sérti. A jóhiszeműség és tisztesség követelményét sérti az is, akinek joggyakorlása szemben áll olyan korábbi magatartásával, amelyben a másik fél okkal bízhatott. A (4) bekezdés szerint az e törvény hatálya alá tartozók kötelesek egymást minden olyan tényről, adatról, körülményről vagy ezek változásáról tájékoztatni, amely a munkaviszony létesítése, valamint az e törvényben meghatározott jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése szempontjából lényeges.

Az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja szerint a munkavállaló köteles munkáját személyesen, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások, utasítások és szokások szerint végezni.

Az Mt. 179. § (1) bekezdése szerint a munkavállaló a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles megtéríteni, ha nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállását, a kárt, valamint az okozati összefüggést a munkáltatónak kell bizonyítania.

[21] A Pp. 265. § (1) bekezdése szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el (a továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli.

[22] Tekintettel arra, hogy a felek a jogvita során egyezően a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény rendelkezéseire hivatkoztak, ezért a bíróság

megállapította, hogy jelen jogvitára - a felek választása alapján - a magyar jog alkalmazandó a Róma I. rendeletnek a jogválasztás szabadságáról szóló 3. cikk (1) bekezdése alapján.

[23] A perben a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy az alperes a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével kárt okozott, mivel nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, a kár felmerülésének és mértékének a bizonyítása is a felperes érdekében állt.

[24] Ez a felperesi bizonyítás nem vezetett eredményre, mivel a felperes által becsatolt e-mailek nem támasztották alá, hogy az alperes munkavégzése során elkövetett kötelezettségzegésével összefüggésben a felperesnek kára származott.

[25] A cég 1 Kft képviselője, tanú3 által írt 2023. július 06-i e-mail azt tartalmazta, hogy „A levonás alapja: 1. név 4 munkája nagyon kevés volt, 2. név 3 úr és tanú 1 úr teljesítménye nem volt elegendő, 3. A hibák kijavítása a nem megfelelően összeszerelt és nem megfelelő anyagokkal összeszerelt dolgoknál.” Az alperes alaposan hivatkozott arra, hogy az e-mailben az ő neve nem került említésre, így nem volt megállapítható, hogy az alperes végezte-e a csövek összeszerelését, és azt sem lehetett megállapítani, hogy az alperes munkavégzésével összefüggésben bármilyen hiba merült volna fel.

[26] A cég 1 Kft. által 2023. június 23-án írt e-mail szerint „ezen a héten megkezdtek a HLS-szerelők által telepített csövek nyomáspróbáját ... A nyomáspróbákat nem tudták elvégezni, mert a vezetékek olyan rosszul voltak beépítve, hogy az összes befecskendezett levegő távozott”, azonban az emailből szintén nem volt megállapítható, hogy az alperes munkavégzésével összefüggésben bármilyen hiba keletkezett volna. A felek által egyezően előadott tényállás alapján az alperes már 2023. június 10-től nem dolgozott a felperesnél, így a 2023. június 23-i héten elvégzett nyomáspróba nem is vonatkozhatott az alperes által elvégzett munkára.

[27] A 2023. június 27-i e-mail szerint „kérjük, hogy az embereket hozzuk el az építkezésről. Előzetesen menjenek oda a vezetőjükhöz, hogy mutassák meg felperes neve hogy mi mindent javítottak ki vagy terveznek kijavítani”, szintén nem értelmezhető az alperesi munkavégzésre vonatkozóan, mivel 2023. június 27-én az alperes már több, mint két hete nem dolgozott a felperesnél. A felperes által csatolt fényképfelvételek bizonyító erővel nem rendelkeznek, mivel azokból nem állapítható meg, hogy mikor és hol készültek, illetve, hogy azok az alperes munkavégzésére vonatkoznak-e.

[28] tanú1 tanúvallomása alátámasztotta azt az alperesi előadást, hogy az első pár nap, amíg együtt dolgoztak, addig az alperes bilincsezést és nem csőszerelést végzett (12. számú jegyzőkönyv 3. oldal 2. bekezdés). A felperesi ügyvezető az alperessel egyezően úgy nyilatkozott, hogy a szerb építésvezető adta ki a rajzot, az anyagokat, ő adta ki a napi feladatot az alperesnek, valamint a munka ellenőrzését is ő végezte, ami alátámasztotta azt az alperesi állítást, hogy nem volt feladata az anyagok beszerzése, így a hibás anyagok beépítésével kapcsolatban sem terheli felelősség; ezen kívül alátámasztotta azt az alperesi állítást is, hogy nem az alperes, hanem a szerb építésvezető volt munkairányító.

[29] A fentiek alapján az alperes hibás munkavégzését a felperesnek nem sikerült bizonyítania, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperes az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt kötelezettségét megszegte, valamint arra is, hogy az alperes a hibás munkavégzésével összefüggésben az Mt. 6. § (1), (2) és (4) bekezdésében foglalt alapelveket is megsértette.

[30] A bíróság tájékoztatta a felperest, hogy szakértői kérdés, hogy az alperes munkavégzésével összefüggésben érte-e kár a felperest, azonban felhívás ellenére a felperes szakértő kirendelését nem indítványozta, valamint a helyszínen az alperes munkavégzésének időpontjában a munkavégzés ellenőrzéséről készült jegyzőkönyvet nem csatolt, ezért a felperes nem tudta eredményesen bizonyítani az alperes munkavégzésével összefüggésben keletkezett kárát.

[31] A bíróság mellőzte tanú3 tanúkenti kihallgatása iránti felperesi bizonyítási indítványt, mivel a helyszínen készült jegyzőkönyv és szakértői bizonyítás hiányában nem vezetett volna eredményre a tanú vallomása. A bíróság mellőzte továbbá tanú 2 tanúkenti kihallgatása iránti alperesi bizonyítási indítványt, mivel attól az ügy eltérő megítélése nem volt várható, valamint mellőzte a felek között a Törvényszék1en 7.M.70.054/2023. számon folyamatban volt perben keletkezett iratok beszerzése iránti felperesi bizonyítási indítványt, mivel a felek egyezően úgy nyilatkoztak, hogy az alperes munkaviszonya 2023. június 10. napján szűnt meg.

Fellebbezés

[32] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását kérte új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését, továbbá az alperes perköltség megfizetésére kötelezését.

[33] Előadta, hogy a Pp. 4. § (2) bekezdése szerint a perben jelentős tények állítása és az alátámasztásukra szolgáló bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli. A felperes eleget tett a bizonyítékok rendelkezésre bocsátása kötelezettségének azzal, hogy mind a keresetlevélben, mind az elsőfokú eljárás során előterjesztette tanú3 tanú meghallgatására vonatkozó indítványát. Az elsőfokú bíróság azonban nem hallgatta meg tanú3t, így megfosztotta a felperest attól, hogy fontos bizonyítékokat prezentáljon az alperes és a hozzákapcsolódó tanú vallomásainak megcáfolására. E körben sérült a felek egyenlőségének elve is, hiszen a bíróság teljesítette az alperes indítványát, meghallgatta tanú1 munkavállalót, aki egyértelműen elfogult volt a felperessel szemben. A felperes ugyanis korábban őt perelte a Törvényszék2 előtt a kár 50 %-ának megfizetéséért. tanú3 a felperes érdekkörében indítványozott tanú tudott volna kizárólag tényeket szolgáltatni a bíróság részére azon körülményekről, hogy mely munkavállalóknak, konkrétan milyen feladatokat osztottak ki a város neve munkavégzési helyen, ki, milyen hibás munkát végzett, a német megrendelő vett-e fel valamilyen jegyzőkönyvet a megállapításokról, problémákról, illetve kapott-e egyéb dokumentumokat a megrendelőtől az eseményekkel kapcsolatban. A tanú nyilatkozhatott volna továbbá a kár összegéről, azaz a levont vállalkozási díjról, az alperes és

társai külföldi nemzetiségű vezetője személyéről, illetve arról, hogy volt-e helyszíni vizsgálat és azon mely felperesi munkavállaló vett részt személyesen.

[34] Előadta, hogy a cég 1 Kft. volt a német megrendelő fővállalkozója, a felperesi cég csak alvállalkozóként, a helyszínen ténylegesen nem tartózkodva biztosította a megfelelő létszámú csőszerelőt a város neve munkavégzésre, építkezéshez. Így a felperes vezető ügyvezetője nem látott és nem is láthatott közvetlenül a helyes vagy helytelen munkavégzésre, ezért történt az, hogy tanú3, mint a fővállalkozó ügyvezetője jelezte a felperesnek a problémákat, ő közvetítette. Ilyenformán csak ő ismerhette a konkrét történéseket, német nyelvű tájékoztatásokat, a fővállalkozó által napi kapcsolatban állt a német megrendelővel.

[35] Álláspontja szerint nem szakkérdés, a kár következményes kár volt, a megrendelő levonást eszközölt a teljes vállalkozási díjból, mert hibás volt az átadott munka. A kárt tanú3 tanú és a csatolt dokumentumok bizonyították volna együttesen. Amennyiben tényállásként megállapítható lett volna Alperes1 és adott esetben tanú1 tényleges csőszerelési munkavégzése, akkor már csak az lett volna a szakkérdés, hogy milyen szakmai hibákat követtek el a csövek szerelésénél és az milyen ok-okozati összefüggésben áll a vállalkozó hibás teljesítésével, amelynek egyenes következménye a megrendelő szavatossági igényének érvényesítése.

[36] Sértelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adta kellő indokát, hogy miért mellőzte tanú3 tanú meghallgatását, illetve az is téves megállapítás, hogy szakértői bizonyítás hiányában nem volt értelme meghallgatni. A törvényszék lényegében előre eldöntötte, hogy a tanú úgy sem tud semmit mondani az üggyel kapcsolatban és ez olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely a döntés érdemére mindenképpen kihathat.

[37] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság olyan eljárási szabályokat sértett, amelyek az érdemi döntésére kihatóak, így az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, a tanú meghallgatása csak a megismételt eljárásban lehetséges, ennek következtében szükséges az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése.

Fellebbezési ellenkérelem

[38] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[39] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogilag és ténybelileg megalapozott, helyes döntést hozott, annak indokairól részletesen számot adott. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság részletes anyagi pervezetést adott a felek részére. A felperesi képviselő pedig úgy reagált, hogy szakértői bizonyítási indítványa nincs, a munkaterületet már régen átadták. Az általa állított jegyzőkönyvet pedig a perfelvétel lezárásáig, illetve a tárgyalás bekezdéséig sem csatolta. Figyelemmel arra, hogy nem terjesztett elő szakértői bizonyítást, így a tanú kihallgatása okafoyottá vált.

[40] Álláspontja szerint tanú3 nem koronatanú, a felperes az eljárás során egyetlen egy alkalommal sem állította, hogy jelen volt a per állítólagos alapjául szolgáló munkavégzés helyszínén, még csak az alperesi ellenkérelemben tett ezzel ellentétes állítást sem cáfolta.

[41] Az alperes személyes meghallgatása, tanú1 vallomása és a perfelvétel során csatolt okiratok tartalma alapján, a felperes alaptalanul állította, hogy tanú3 tanú tudott volna kizárólag tényeket szolgáltatni a bíróság részére arról, hogy mely munkavállalóknak, milyen feladatot osztottak ki a munkavégzési helyen, ki milyen hibás munkát végzett. Előadta, hogy azóta a felszámolás után megszűnt, cégjegyzékből 2025. áprilisában törlésre került cég 1 Kft., így nem várható, hogy tanú3 tanútól általa korábban nem ismert olyan bizonyíték előkerül, amelyet előterjeszthetett volna.

[42] Álláspontja szerint tanú1 tanú nem volt elfogult a felperessel szemben. A felperes által hivatkozott Törvényszék²en indított perben tanú 1 és a felperes egyezséget kötöttek, amely kapcsán a felperes semmilyen okirati bizonyítékot nem csatolt.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[43] A felperes fellebbezése nem alapos.

[44] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást feltárta, a döntését a peradatok okszerű mérlegelésével hozta meg, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[45] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[46] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[47] Az Mt. 179.§ (1) bekezdése szerint a munkavállaló a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles megtéríteni, ha nem úgy járt el ahogy az adott helyzetben általában elvárható. A (2) bekezdés kimondja, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállását, a kárt, valamint az okozati összefüggést a munkáltatónak kell bizonyítania.

[48] Az Mt. 177. § rögzíti, hogy a kár megtérítésére egyebekben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:518 – 534. §-a szabályait kell alkalmazni.

[49] A felek által nem vitatott tény szerint az alperes 2023. május 23. napjától 2023. június 10. napjáig állt munkaviszonyban az alperesnél.

[50] A munkaviszonyból származó kártérítés alapvető eleme, hogy a munkaviszonynak a károkozás időpontjában fenn kell állnia. Ennek következtében a cég 1 Kft. 2023. június 27-i e-mailje nem vehető figyelembe, mivel az alperes ezen időpontban már nem dolgozott a felperesnél.

[51] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a munkavállalói károkozás körében a munkáltatónak kell tényállítást tennie, azaz meg kell határoznia, hogy a munkavállaló mely magatartása vezetett a kárhoz. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes konkrétan nem jelölte meg az alperes azon magatartását, amelynek következtében őt kár érte. Az a körülmény, hogy megjelölte a cég 1 Kft. 2023. június 23-án, június 27-én és július 6-án küldött e-mailjét, nem jelent konkrét tényállítást.

[52] A felperes fellebbezése megalapozatlan annak vonatkozásában, hogy tanú3 tanú konkrétan tudott volna nyilatkozni a felperes magatartásáról. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a nem a tanúnak kell nyilatkoznia – a felperes helyett - arról, hogy a munkavállaló a munkavégzés során milyen hibákat követett el, hogy a német megrendelő vett-e fel valamilyen jegyzőkönyvet a megállapításokról, problémákról, illetve, hogy nyilatkozzon a kár összegéről. Mindez a felperesi munkáltató tényállítási kötelezettsége. A tanúnak kizárólag a munkáltató által tett tényállítás körében kell tanúvallomást tennie. A másodfokú bíróság hivatkozik a Kúria Mfv.10.112/2024/5. számú határozatára, mely szerint az Mt. 179. § (1) – (2) bekezdése alapján a perben a munkáltató felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes a munkaviszonyából eredő kötelezettségének megszegésével kárt okozott és igazolnia kellett a kár összegét az okozati összefüggés fennállását, valamint azt is, hogy az alperes nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható volt. A bizonyítás elmaradásának és sikertelenségének következményeit a Pp. 265. § (1) bekezdés szerint ő köteles viselni. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a Pp. 294.§ (4) bekezdése szerint a vallomástételre köteles tanút a per eldöntése szempontjából lényeges tényekre nézve részletesen meg kell hallgatni, tisztázva, hogy az általa előadottaktól miként szerzett tudomást. A fentiek alapján egyértelmű, hogy nem a tanúnak kell előadni a károkozás vonatkozásában a tényeket, hanem a munkáltatónak. Figyelemmel arra, hogy a munkáltató a károkozás körében konkrét tényállítást nem tett, ezért volt szükséges tanú3 tanúkenti meghallgatása sem.

[53] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú ítélet megállapításaival, mely szerint ez a felperesi bizonyítás nem vezetett eredményre, mivel a felperes által becsatolt e-mailek nem támasztották alá, hogy az alperes munkavégzése során elkövetett kötelezettségzegésével összefüggésben a felperesnek kára származott. A cég 1 Kft képviselője, tanú3 által írt 2023. július 06-i e-mail azt tartalmazta, hogy „A levonás alapja: 1. név 4 munkája nagyon kevés volt, 2. név 3 úr és tanú 1 úr teljesítménye nem volt elegendő, 3. A hibák kijavítása a nem megfelelően összeszerelt és nem megfelelő anyagokkal összeszerelt dolgoknál.” Az alperes alaposan hivatkozott arra, hogy az e-mailben az alperes neve nem került említésre, így nem volt megállapítható, hogy ő végezte-e a csövek összeszerelését, és azt sem lehetett megállapítani, hogy az alperes munkavégzésével összefüggésben bármilyen hiba merült volna fel.

[54] A cég 1 Kft. által 2023. június 23-án írt e-mail szerint „ezen a héten megkezdtek a HLS-szerelők által telepített csövek nyomáspróbáját ... A nyomáspróbákat nem tudták elvégezni, mert a vezetékek olyan rosszul voltak beépítve, hogy az összes befecskendezett levegő távozott”. Ezen emailból szintén nem volt megállapítható, hogy az alperes munkavégzésével összefüggésben bármilyen hiba keletkezett volna. A felek által egyezően előadott tényállás alapján az alperes már 2023. június 10-től nem dolgozott a felperesnél, így a 2023. június 23-i héten elvégzett nyomáspróba nem is vonatkozhatott az alperes által elvégzett munkára.

[55] A 2023. június 27-i e-mail szerint „kéri, hogy az embereket hozzuk el az építkezésről. Előzetesen menjenek oda a vezetőjükhöz, hogy mutassák meg felperes neve hogy mi mindent javítottak ki vagy terveznek kijavítani”, szintén nem értelmezhető az alperesi munkavégzésre vonatkozóan, mivel 2023. június 27-én az alperes már több, mint két hete nem dolgozott a felperesnél.

[56] A felperes által csatolt fényképfelvételek bizonyító erővel nem rendelkeznek, mivel azokból nem állapítható meg, hogy mikor és hol készültek, illetve, hogy azok az alperes munkavégzésére vonatkoznak-e.

[57] tanúl tanúvallomása alátámasztotta azt az alperesi előadást, hogy az első pár nap, amíg együtt dolgoztak, addig az alperes bilincsezést és nem csőszerelést. A felperesi ügyvezető az alperessel egyezően úgy nyilatkozott, hogy a szerb építésvezető adta ki a rajzot, az anyagokat, ő adta ki a napi feladatot az alperesnek, valamint a munka ellenőrzését is ő végezte, ami alátámasztja azt az alperesi állítást, hogy az alperesnek nem volt feladata az anyagok beszerzése, így a hibás anyagok beépítésével kapcsolatban sem terheli felelősség; ezen kívül alátámasztja azt az alperesi állítást is, hogy nem az alperes, hanem a szerb építésvezető volt munkairányító.

[58] A fentiek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint az alperes hibás munkavégzését a felperesnek nem sikerült bizonyítania, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperes az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt kötelezettségét megszegte, valamint arra is, hogy az alperes a hibás munkavégzésével összefüggésben az Mt. 6. § (1), (2) és (4) bekezdésében foglalt alapelveket is megsértette.

Záró rész

[59] A másodfokú bíróság a Pp. 83.§-a alapján kötelezte a felperest perköltség megfizetésére, amelynek összegéről a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi kamarai és jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2.§-a alapján rendelkezett.

[60] A másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§-a alapján kötelezte a felperest fellebbezési illeték megfizetésére. Tájékoztatja a bíróság a

felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az Ítéltábla megnevezését, az Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[61] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[62] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2025. október 21.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulisity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró